

være det Mindste i Veien for, saa for Høirepartiets Skyld skal man ikke gaa til denne Forandring. Jeg tror nok, at vi kunne klare os med den nuværende Valgordning, det er der ikke Noget som helst til Hindre for. Efter den ærede Ministers Udtalelser skal jeg end yderligere opfordre mine Meningsfæller til at stemme for de Endringsforslag, som det andet Mindretal har fremsat, navnlig det under Nr. 19. Jeg nævnte før Nr. 18, men jeg mente selvfølgelig Nr. 19, som Nr. 18 er en Følge af. Fremdeles fastholder jeg, at man vil gjøre Mere end at tilkjendegive den Retning, i hvilken man ønsker, at Reformen skal gaa, ved at stemme for Overgangen til 3die Behandling. Man vil nemlig derved kunne siges at have bidraget til, at der i dette Dieblif udkommer en Lov om dette Spørgsmaal, og jeg fastholder fremdeles som noget ikke Uvæsentligt, at man først bør have en ganske anden Mening, end man nu har, om, hvad Bølgene i Landet mene om denne Sag. Vel kan man sige, at man ikke, hvergang der kommer et Lovforslag, skal gjøre det afhængigt af, hvad Bølgene mene derom. Men jeg gjør opmærksom paa, at dette Lovforslag adskiller sig, tør jeg sige, fra ethvert andet Lovforslag, der er fremkommet, derved, at det omhandler Maaden og Formen, hvorunder Bølgene skulle lave deres Valgløve, om jeg saa maa sige. Man kan derfor ikke sammenligne det med noget Andet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (P. Holm) kunde ikke lide Henvisningen til Bølgene. Jeg anser ikke socialistiske Foreninger for at være for mig et tilstrækkeligt Udtryk for Bølgene. Naar det ærede Medlem spurgte mig, om jeg nogen Sinde spurgte mine Bølgere, hvad de mente om Kjøbenhavns Befæstning og slige Ting, vil jeg sige, at, ligesom jeg ikke vil stemme for Indførelse af hemmelig Afstemning uden at vide, om jeg i saa Henseende er i Overensstemmelse med de Bølgere, der have valgt mig, saaledes er jeg ganske sikker paa og har faaet det bekræftet ved adskillige Valg, at mine Bølgere stemme overens med mig i, at Kjøbenhavns Befæstning er et af de vigtigste Spørgsmaal, der vil komme til at foreligge, og at det bør fremmes. Og de samme Bølgere stemme forøvrigt ganske overens med mig om, at den Politif, det

har været nødvendigt fra Regeringens Side at føre som Modtræk mod den Politif, der er bleven ført fra Flertallets Side, kan fuldt ud billiges. Jeg har spurgt mine Bølgere om det Altsammen, og det vil jeg ogsaa blive ved med.

D. Christenjen: Som Medforslagsstiller af dette Forslag vil jeg strax udtale, at jeg i det Hele taget er meget vel tilfreds med den Forhandling, der har fundet Sted i Dag. Den vidner om, at den Tante, jeg har været med til at fremføre, ikke har været utidig. Det er en Tante, der har viist sig ude i Landet, og som har slaaet igjennem her i Byen ligesom i det ganske Land. Det har ogsaa vist sig her i denne Forsamling, at de Tanker, der ere komne frem i Lovforslaget, have vaakt ikke liden Interesse. Jeg mener nu, at naar man kæmper for en god Sag, har man ikke nødvendig at bruge stærke Raaben, og derfor heller ikke nødvendig at faare Noget. Jeg tror, at dette er en Sag, som om kortere Tid, ja om meget kort Tid, vil bryde igjennem og bane sig Vej, thi den er i sig selv sand. Jeg tror, at det vil være klart for Alle, at det ikke er en Smaaamands Lov, men en Lov, der griber ind netop paa Steder, som man ikke skalde ane, det vil blive en Lov, der forandrer hele det politiske Tysitognomi i Danmark. Men tillige vil man ved den virke hen til, at der bliver mere Ro, Fred, Enighed og Samdrægtighed i de forskjellige Synsmaader i det ganske Land. Jeg vil ikke sige, at denne Diskussion netop har bekræftet, hvad vi saa tidt og ofte have set fremført af vore politiske Modstandere, at saa snart vi ville arbejde sammen med dem, ville de alle Tider være villige til at komme med en udstrakt Haand til os. Thi det har ikke viist sig i Dag, at den Haand, vi rakte til dem, er bleven modtaget med de venligste Blikke. Jeg vil heller ikke sige, at de Udtalelser, der ere fremkomne fra Ministerbordet, netop ere de allermeest Lovende for Sagen. Det havde i og for sig været langt bedre for os Forslagsstillere og Sagen, naar Ministeren havde sagt her rent og klart, at naar denne Sag kom frem i de og de Former, vilde han gjøre Sit til baade her og andet Steds at føre denne Sag igjennem. Men det har Ministeren ikke sagt; han har kun sagt, at hvis det blev